

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugsėjo 15 d. Nr. 21RE3-395 (AG3-290/24-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vaidos Jokubauskaitės ir Danutės Kulikauskienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovui Šiaulių apskrities vyriausiajam policijos komisariatui dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. Y. (toliau – ir pareiškėjas) 2026 m. liepos 22 d. pateikė Komisijai skundą „Dėl Šiaulių apskrities VPK Šiaulių miesto ir rajono PK 2026-07-10 sprendimo Nr. 40-S-6638 bei Policijos departamento imuniteto valdybos 2026 m. liepos 17 d. sprendimo Nr. 5-S-24177 panaikinimo ir įpareigojimo užtikrinti nešališką viešąjį administravimą“ (toliau – skundas), kuriuo prašo panaikinti Šiaulių apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau – atsakovas, Šiaulių AVPK) Šiaulių miesto ir rajono policijos komisariato (toliau – Šiaulių miesto ir rajono PK) 2026 m. liepos 10 d. raštą Nr. 40-S-6638 (toliau – skundžiamas raštas).

Pažymėtina, jog šiuo skundo pareiškėjas taip pat prašė panaikinti Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Imuniteto valdybos 2026 m. liepos 17 d. atsakymą Nr. 5-S-24177 „Dėl atlikto patikslinimo pagal gautą prašymą“ (toliau – Raštas). Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 10 straipsnio 6 dalimi komisijos nario, paskirto pranešėju byloje rezoliucija, skundo dalis dėl reikalavimo atsakovui Policijos departamentui išskirta į atskirą bylą (AG3-327/25-2026).

Pareiškėjas skundu taip pat prašo įpareigoti Šiaulių AVPK priimti sprendimą, kuriuo būtų užtikrinta, kad visi esami ir būsimi pareiškėjo pareiškimai, skundai ir teisenos būtų pavedami nagrinėti kitam, su Pirmuoju veiklos skyriumi nesusijusiam arba kuo mažiau su juo susijusiam Šiaulių miesto ir rajono PK veiklos skyriui, siekiant pašalinti, pareiškėjo teigimu, sisteminį šališkumą ir interesų konfliktą. Be to, pareiškėjas prašo įpareigoti atsakovą iš naujo ir objektyviai išnagrinėti jo 2026 m. birželio 28 d. prašyme nurodytas aplinkybes dėl galimo sisteminio neobjektyvumo Pirmajame veiklos skyriuje bei skubiai priimti procesinius sprendimus dėl bylos ROIK [duomenys neskelbtini], susijusios su tyrėjos R. N. veiksmais, užtikrinant, kad nebūtų praleisti įstatymuose nustatyti senaties terminai.

Pareiškėjas skunde nurodė, kad skundžiamu raštu atsakovas formaliai atsisakė tenkinti jo prašymą pakeisti jį aptarnaujantį Šiaulių miesto ir rajono PK Pirmąjį veiklos skyrių kitu struktūriniu padaliniu. Atsakovas ignoravo pareiškėjo pateiktus įrodymus apie sisteminį šio skyriaus neobjektyvumą jo atžvilgiu, o patį atsakymą pavedė rengti pareigūnei, dėl kurios galimo šališkumo

ir buvo skundžiamasi. Tokie atsakovo veiksmai demonstruoja formalų bei paviršutinišką prašymo nagrinėjimą, pažeidžiantį pagrindines viešojo administravimo procedūras.

Pareiškėjo 2026 m. birželio 28 d. prašyme pakeisti aptarnaujančių skyrių buvo tiesiogiai skundžiami vyresniosios tyrėjos Ž. G. veiksmai (2 ir 3 prašymo epizodai). Nepaisant to, atsakovas pavedė būtent šiai tyrėjai rengti atsakymą į prašymą.

Pareiškėjas teigia, kad atsakovas pažeidė šiuos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) principus: objektyvumo ir nešališkumo, įstatymo viršenybės, išsamumo, atsakomybės, nepiktnaudžiavimo valdžia, efektyvumo.

Pareiškėjo teigimu argumentai dėl sisteminio šališkumo yra grįsti oficialiais dokumentais, įrodančiais, kad Pirmasis veiklos skyrius net du kartus taikė Lietuvos Respublikos teismų praktikoje griežtai uždraustą mechanizmą – administracinio nusižengimo procese galimai tyčia pritaikė VAI nuostatas, kad išvengtų bylų tyrimo. Faktą, kad ši praktika buvo neteisėta ir žalinga, du kartus oficialiais sprendimais konstatavo pati Imuniteto valdyba (2024 m. rugpjūčio 22 d. raštu Nr. 5-S-28411 ir 2025 m. sausio 15 d. raštu Nr. 5-S-1652), įpareigodama policiją pradėti neteisėtai nutrauktas teisenas.

Pareiškėjas nurodo, kad jo prašymas Šiaulių AVPK yra nukreiptas ne į konkrečių tyrėjų pasirinkimą, o į objektyvaus, nešališko ir sistemingo viešojo administravimo užtikrinimą.

Pagal Lietuvos Respublikos policijos įstatymą ir Šiaulių AVPK nuostatus, įstaigos vadovas turi vidinio administravimo teisę ir pareigą perskirstyti bylas bei teritorinį aptarnavimą tarp struktūrinių padalinių (veiklos skyrių), jeigu konkrečiame skyriuje dėl susiklosčiusių subjektyvių aplinkybių ar interesų konfliktų objektyvus tyrimas tampa nebeįmanomas. Atsakovo argumentas, kad „teritorija priskirta konkrečiam skyriui ir jos keisti negalima“, yra formalus ir nepagrįstas, nes viešajame administravime nešališkumo principas yra viršesnis už vidinį teritorinį pasiskirstymą.

Atsakovas atsiliepime į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodė, kad Šiaulių AVPK gautas pareiškėjo 2026 m. birželio 28 d. prašymas dėl aptarnaujančio veiklos skyriaus pakeitimo esant galimam institucinio solidarumo atvejui, kuriuo prašoma perskirstyti pareiškėjo pareiškimų nagrinėjimą iš Šiaulių AVPK Šiaulių miesto ir rajono PK Pirmojo veiklos skyriaus į kitą struktūrinį padalinį ir užtikrinti, kad visi būsimi jo pareiškimai, skundai ir administracinių nusižengimų teisenos pavedimo tvarka būtų perduoti nagrinėti kitam veiklos skyriui.

Pareiškėjas prašyme nurodo, kad prašymą teikia vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 567 straipsniu, siekdamas eliminuoti institucinį šališkumą bei interesų konfliktą, kuris jo manymu jau dvejus metus sistemiškai reiškiasi Šiaulių AVPK Pirmajame veiklos skyriuje jo atžvilgiu, kad šališkumas pasireiškė atliekant administracinių nusižengimų tyrimus dėl jo pranešimų apie palaidą agresyvų šunį.

Šiaulių AVPK mano, kad skundžiamo rašto naikinti nėra jokio pagrindo, nes juo pagrįstai pareiškėjui atsakyta dėl policijos įstaigoje gaunamų pareiškimų nagrinėjimo, jų paskirstymo ir organizavimo tvarkos, kad teisės aktai nenumato esamų ir galimų naujų tyrimų perskirstymo pagal pareiškėjo prašymą. Pareiškėjas 2026 m. birželio 28 d. prašymą dėl tyrimo vietos pakeitimo iš esmės grindžia tuo, kad Šiaulių miesto ir rajono PK Pirmojo veiklos skyriaus pareigūnai, atliekantys jo pranešimų ar pareiškimų tyrimą ir priimdami juose sprendimus, yra šališki jo atžvilgiu. Pažymėjo, kad Šiaulių AVPK Šiaulių miesto ir rajono PK atliktuose ir dabar atliekamuose tyrimuose pagal pareiškėjo pranešimus, kuriuos jis nurodė 2026 m. birželio 28 d. prašyme, nebuvo pateikta prašymų nušalinti tyrėjus dėl jų šališkumo.

Administracinio nusižengimo bylose nušalinimas reglamentuotas Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 576 straipsnyje. Pareiškėjas 2026 m. birželio 28 d. prašyme nurodo kitokias galimas pareigūnų šališkumo aplinkybes (BPK 58 straipsnio 1 dalies 4 punktas), kurios Šiaulių AVPK nuomone yra nepagrįstos. Vien tik pareiškėjo manymas, kad tyrimai buvo atliekami netinkamai ar kad jo netenkina tyrimo eiga ir pareigūnų priimti sprendimai, nesudaro pakankamo pagrindo konstatuoti tam tikro pareigūno ar tam tikro tyrimo padalinio šališkumą.

Teigia, jog pareiškėjas reikalauja jo tiriamus ir ateityje pateiktus pranešimus tirtų ne Šiaulių miesto ir rajono PK Pirmajame veiklos skyriuje dėl skyriaus pareigūnų šališkumo ir interesų konflikto, tačiau toks reikalavimas neturi jokio teisinio pagrindo ir negali būti priimamas.

Šiaulių AVPK Šiaulių miesto ir rajono PK nuostatuose, patvirtintuose Šiaulių AVPK viršininko 2024 m. rugpjūčio 2 d. įsakymu Nr. 40-V-264 dėl Šiaulių AVPK Šiaulių miesto ir rajono PK nuostatų ir vidaus struktūros patvirtinimo, nurodyta, kad Šiaulių miesto ir rajono PK yra Šiaulių AVPK struktūrinis padalinys, kad Šiaulių miesto ir rajono PK paskirtis – įgyvendinti policijos uždavinius ir vykdyti jam pavestas funkcijas Šiaulių miesto ir rajono savivaldybių teritorijose, kad Šiaulių miesto ir rajono PK sudaro: Pirmasis veiklos skyrius, Antrasis veiklos skyrius, Trečiasis veiklos skyrius, Reagavimo skyrius, 1-asis poskyris, 2-asis poskyris ir Bendruomenės pareigūnų grupė.

Šiaulių AVPK viršininko 2024 m. rugsėjo 2 d. įsakymu Nr. 40-V-265 dėl Šiaulių AVPK Šiaulių miesto ir rajono PK veiklos teritorijų nustatymo ir teritorijų vyresniųjų pareigūnų paskyrimo nustatyta, kad Pirmajam veiklos skyriui priskiriama prižiūrėti 1-ąją teritoriją, kurios sudėtyje yra Šiaulių miesto Kelmės gatvė (pareiškėjo gyvenamosios vietos gatvė), kad suteikiama teisė Šiaulių AVPK Šiaulių m. ir r. PK viršininkui, Pirmojo, Antrojo ir Trečiojo veiklos skyrių viršininkams, esant tarnybiniam būtinumui, paskirti pareigūnus vykdyti funkcijas kitoje veiklos teritorijoje arba, siekiant suvienodinti darbo krūvį, paskirti ikiteisminio tyrimo medžiagas tirti, neatsižvelgiant į nustatytas teritorijas.

Pareiškėjas reikalauja iš naujo atlikti tyrimą [duomenys neskelbtini] dėl jo pranešimo apie pažeidimą padarytą 2025 m. vasario 10 d., nes jis yra vilkinamas. Iš 2026 m. vasario 6 d. tarnybinio pranešimo Nr. 41-ANR_TP-213-2026 matyti, kad tyrimas atliekamas ANK numatytais terminais, pažeidimą padaręs asmuo nenustatytas, priimtas sprendimas tyrimą pratęsti iki 2027 m. gruodžio 16 d. Tyrimas ROIK25292973283 yra nebaigtas ir tęsiamas ANK nustatyta tvarka. ANK nereglamentuotas administracinio nusižengimo tyrimas iš naujo kai jo tyrimas yra nebaigtas.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl atsakovo 2026 m. liepos 10 d. rašto Nr. 40-S-6638 teisėtumo.

Nustatyta, kad pareiškėjas 2026 m. birželio 28 d. prašymu kreipėsi į atsakovą, prašydamas „1. Persikirstyti mano pareiškimų nagrinėjimą iš Pirmojo veiklos skyriaus į kitą struktūrinį padalinį, kuris neturi tiesioginių profesinių ryšių, pavaldumo ar kolegialaus priklausomumo Pirmajam veiklos skyriui, siekiant užtikrinti objektyvų, išsamų ir operatyvų administracinių nusižengimų tyrimą. 2. Visus būsimus mano pareiškimus, skundus ir administracinių nusižengimų teisenas pavedimo tvarka perduoti nagrinėti kitam veiklos skyriui, vadovaujantis ANK 567 straipsnio imperatyvu užtikrinti greitą, išsamų ir objektyvų tyrimą bei viešojo administravimo principu, kad institucijos vadovas privalo pašalinti susiklosčiusias aplinkybes, dėl kurių objektyvus tyrimas tampa neįmanomas. 3. Įvertinti, ar Pirmojo veiklos skyriaus pareigūnų veiksmai ir neveikimas, išdėstyti epizoduose Nr. 1–6, sudaro pagrindą konstatuoti ilgalaikį ir sisteminių šio skyriaus neobjektyvumą, kuris kelia realią grėsmę, kad administracinių nusižengimų tyrimai ir toliau bus vilkinami, nutraukiami nepagrįstai arba atliekami formaliai, o pažeidėjai išvengs atsakomybės suleidus ANK 39 straipsnyje numatytus senaties terminus. 4. Užtikrinti, kad mano pareiškimai nebebūtų nagrinėjami Pirmajame veiklos skyriuje, kadangi šiame padalinyje susiformavęs kolegialaus solidarumo ir procesinio neveikimo modelis objektyviai neleidžia užtikrinti teisingo, nešališko ir operatyvaus administracinių nusižengimų tyrimo.“

Atsakovas pareiškėjui atsakė skundžiamu raštu. Jame atsakovas nurodė, kad, išnagrinėjus pareiškėjo 2026 m. birželio 28 d. prašymą ir atlikus jame pateiktos informacijos patikslinimą, nenustatyta duomenų, sudarančių pagrindą pradėti tarnybinių patikrinimų dėl Šiaulių miesto ir rajono PK Pirmojo veiklos skyriaus pareigūnų galimai padarytų tarnybinių nusižengimų.

Rašte konstatuota, kad pareiškėjo nurodytų pareigūnų veiksmai tarnybinės atsakomybės aspektu jau buvo vertinti anksčiau, tačiau objektyvių duomenų, patvirtinančių tarnybinio nusižengimo, sisteminio šališkumo ar neobjektyvumo požymius, nenustatyta. Atsakovo vertinimu,

pareiškėjo teiginiai dėl pareigūnų šališkumo ir kolegialumo grindžiami subjektyviais vertinimais, nepatvirtintais faktiniais duomenimis.

Dėl prašymo perduoti pareiškėjo skundą, pareiškimų ir administracinių nusižengimų teisenu nagrinėjimą kitam veiklos skyriui atsakovas nurodė, kad administracinių nusižengimų tyrimai organizuojami pagal teisės aktuose nustatytas kompetencijos ir teritorinio pavaldumo taisykles, o teisės aktai nesuteikia pareiškėjui teisės pasirinkti konkretų padalinį ar pareigūnus, nagrinėsiančius jo kreipimusi. Atsižvelgęs į tai, atsakovas nusprendė tarnybinio patikrinimo nepradėti ir pareiškėjo prašymų netenkinti.

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu raštu, kreipėsi į Komisiją, prašydamas jį panaikinti.

Atsižvelgdama į pareiškėjo reikalavimus ir skundžiamo rašto turinį, Komisija sprendžia, ar atsakovas, nagrinėdamas pareiškėjo 2026 m. birželio 28 d. prašymą ir priimdamas 2026 m. liepos 10 d. raštą Nr. 40-S-6638, laikėsi viešojo administravimo subjektui keliamų teisėtumo, objektyvumo ir išsamumo reikalavimų, taip pat ar yra teisinis pagrindas tenkinti išvestinius pareiškėjo reikalavimus dėl pakartotinio prašymo nagrinėjimo bei būsimų pareiškėjo kreipimusi nagrinėjimo organizavimo. Minėtu aspektu svarbu pabrėžti, kad Komisija nevertina administracinių nusižengimų teiseje priimtų procesinių sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo bei nesprendžia administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo klausimų, nes tokių sprendimų teisėtumo kontrolė vykdoma specialiųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Pagal VAI 3 straipsnį viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymo viršenybės, objektyvumo, proporcingumo, nepiktnaudžiavimo valdžia ir kitais viešojo administravimo principais. To paties įstatymo 10 straipsnio nuostatos įpareigoja viešojo administravimo subjektą administraciniame sprendime nurodyti jo teisinį ir faktinį pagrindą bei motyvus.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas nuosekliai laikosi pozicijos, kad individualus administracinis aktas turi būti aiškus, motyvuotas, pagrįstas objektyviais duomenimis, o asmeniui turi būti suprantamos priimto sprendimo faktinės ir teisinės prielaidos.

Kadangi nagrinėjamu atveju pareiškėjo prašymas buvo susijęs su policijos pareigūnų galimos tarnybinės atsakomybės klausimais, reikšmingos ir Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto bei Tarnybinių patikrinimų atlikimo, tarnybinių nuobaudų vidaus tarnybos sistemos pareigūnams skyrimo ir panaikinimo tvarkos aprašo nuostatos, reglamentuojančios tarnybinio patikrinimo pradėjimo pagrindus ir informacijos apie galimą tarnybinį nusižengimą vertinimą.

Komisija pažymi, kad vien aplinkybė, jog asmuo nesutinka su policijos pareigūnų administracinių nusižengimų teiseje atliktais procesiniais veiksmais ar priimtais sprendimais, savaime nereiškia, kad tokie veiksmai sudaro pagrindą pareigūnų tarnybinei atsakomybei kilti. Pareigūnų procesinių sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo kontrolė vykdoma specialiųjų teisės aktų nustatyta tvarka, naudojantis administracinių nusižengimų teiseje numatytomis teisių gynimo priemonėmis, o tarnybinio patikrinimo procedūra nėra skirta tokių sprendimų teisėtumui peržiūrėti. Todėl nagrinėjamo ginčo kontekste Komisija vertina ne tai, ar pareiškėjo nurodyti policijos pareigūnų veiksmai administracinių nusižengimų teiseje buvo teisingi ar neteisingi, bet tai, ar atsakovas, gavęs pareiškėjo kreipimąsi dėl galimo pareigūnų tarnybinio nusižengimo, tinkamai atliko informacijos vertinimą, laikėsi savo kompetencijos ribų ir priėmė teisės aktų reikalavimus atitinkantį, pakankamai motyvuotą bei išsamų atsakymą.

Komisija pažymi, kad viešojo administravimo subjektas, nagrinėdamas asmens kreipimąsi, neturi pareigos pritarti pareiškėjo pozicijai ar priimti jam palankų sprendimą. Viešojo administravimo subjektui kyla pareiga išnagrinėti kreipimąsi pagal kompetenciją, įvertinti reikšmingas aplinkybes ir pateikti motyvuotą atsakymą.

Komisijos vertinimu, vien aplinkybė, kad pareiškėjas nesutinka su atsakovo padarytomis išvadomis ar mano, jog jo nurodytos aplinkybės buvo įvertintos netinkamai, savaime nesudaro pagrindo pripažinti skundžiamą raštą neteisėtu. Byloje nėra duomenų, kurie leistų daryti išvadą, kad atsakovas būtų atsisakęs nagrinėti pareiškėjo kreipimąsi, būtų neišnagrinėjęs esminių pareiškėjo argumentų ar būtų priėmęs akivaizdžiai nemotyvuotą sprendimą. Komisija sprendžia, kad atsakovas

pareiškėjo 2026 m. birželio 28 d. prašymą išnagrinėjo pagal savo kompetenciją, o skundžiamame rašte nurodė sprendimo faktinį ir teisinį pagrindą, dėl ko nėra pagrindo šį raštą panaikinti.

Kadangi Komisija nenustatė skundžiamo rašto neteisėtumo ar esminių pareiškėjo prašymo nagrinėjimo procedūros pažeidimų, nėra teisinio pagrindo įpareigoti atsakovą pakartotinai nagrinėti tas pačias aplinkybes.

Dėl reikalavimo užtikrinti, kad pareiškėjo pareiškimai ir skundai būtų nagrinėjami kitame veiklos skyriuje, Komisija pažymi, kad institucijų kompetencija ir bylų priskyrimas konkrečioms struktūrinėms padalinėms nustatomi teisės aktuose ir vidaus administravimo dokumentuose. Byloje nėra duomenų, patvirtinančių, kad Pirmojo veiklos skyriaus pareigūnai būtų veikę šališkai ar pažeidę tarnybinius įsipareigojimus. Todėl pareiškėjo išreiškiamas nepasitikėjimas šiuo padaliniu nesudaro pagrindo įpareigoti atsakovą ateityje nukrypti nuo teisės aktuose nustatytų kompetencijos ir jurisdikcijos taisyklių. Be to, pareiškėjo reikalavimas užtikrinti, kad visi būsimi jo pareiškimai, skundai ir administracinių nusižengimų teisenos būtų nagrinėjami kitame padalinyje, yra nukreiptas į būsimus, dar neatsiradusius teisinius santykius. Komisija sprendžia ginčus dėl jau priimtų individualių administracinių aktų ar atliktų veiksmų teisėtumo, todėl neturi įgaliojimų iš anksto nustatyti atsakovo pareigų dėl ateityje galimai kilusių situacijų.

Pareiškėjas skunde iš esmės teigia, kad Šiaulių miesto ir rajono PK Pirmojo veiklos skyriaus pareigūnai jo atžvilgiu veikia sistemiskai šališkai, priima nepagrįstus procesinius sprendimus, netinkamai vykdo savo pareigas ir dėl to turėtų būti nušalinti nuo esamų ir būsimų pareiškėjo kreipimusi nagrinėjimo. Komisija pažymi, kad viešojo administravimo subjektų sprendimų teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinami remiantis objektyviais duomenimis, o ne vien asmens subjektyviu įsitikinimu ar nepasitikėjimu institucija. Vien aplinkybė, kad pareiškėjui nepalankūs ar jo lūkesčių neatitinkantys sprendimai buvo priimti to paties struktūrinio padalinio pareigūnų, pati savaime nepatvirtina sisteminio šališkumo ar interesų konflikto buvimo.

Taigi, pareiškėjo keliami klausimai tiesiogiai susiję su administracinių nusižengimų tyrimu, todėl pareiškėjo argumentai dėl netinkamo atsakovo pareigūnų procesinių veiksmų tiriant administracinius nusižengimus, vertintini vadovaujantis ne VAĮ nuostatomis.

Komisijos vertinimu, pareiškėjo argumentai šioje dalyje iš esmės grindžiami jo nesutikimu su atskirais institucijos priimtais sprendimais ir subjektyviu jų vertinimu, tačiau tokio pobūdžio aplinkybės savaime neleidžia konstatuoti neteisėto institucijos veikimo ar pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimus.

Pareiškėjas taip pat prašo įpareigoti atsakovą skubiai priimti procesinius sprendimus byloje [duomenys neskelbtini] ir užtikrinti, kad nebūtų praleisti senaties terminai. Komisija pažymi, kad iš skundžiamo rašto turinio matyti, jog nurodyta administracinio nusižengimo teiseną yra (buvo) nagrinėjama specialaus teisinio reguliavimo tvarka, o pareiškėjas naudojasi arba turi teisę naudotis ANK nustatytomis procesinėmis teisių gynimo priemonėmis. Pažymėtina, kad tokio pobūdžio reikalavimas iš esmės nėra susijęs su skundžiamo rašto teisėtumo vertinimu.

Išaiškintina, kad Komisija nesprendžia administracinių nusižengimų bylose atliekamų procesinių veiksmų teisėtumo ir neturi įgaliojimų duoti institucijai privalomų nurodymų dėl konkrečių procesinių sprendimų priėmimo administracinių nusižengimų teisenoje. Todėl pareiškėjo reikalavimas šioje dalyje negali būti tenkinamas.

Įvertinusi bylos medžiagą, Komisija konstatuoja, kad atsakovas pareiškėjo prašymą išnagrinėjo pagal kompetenciją, surinko ir įvertino nagrinėjamam klausimui reikšmingą informaciją, pateikė faktiniais duomenimis ir teisės normomis grindžiamą atsakymą. Pareiškėjo nesutikimas su atsakovo padarytomis išvadomis savaime nesudaro pagrindo pripažinti skundžiamą raštą neteisėtu, todėl pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. Y. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė